

KYJEV SE CHYTL DO VLASTNÍ PASTI

- CZ24 News | 28. března 2021

UKRAJINA: Až donedávna, maximálně šest měsíců, by žádný expert nepovažoval nebezpečí, které představuje zesílení ukrajinské vojenské akce na Donbasu, za významné.

Dnes není pochyb o tom, že Kyjev zahájí válku. Jedinou debatou je, zda k tomu dojde již na jaře nebo později, a zda lze Donbass považovat za jediné možné místo provokace, nebo zda se jedná o Krym, Podněstří, ukrajinsko-běloruské hranice a část ukrajinské – Za takové by měly být považovány také ruské hranice v regionech Charkov, Sumy a Černigov.

Co se stalo, že se hodnocení vyhlídky na přechod z ukrajinské krize do horké fáze tak změnilo?

Nejprve je třeba mít na paměti, že provokaci konfliktu s Ruskem nebo Čínou iniciovali Spojené státy. Washington dospěl k závěru, že během tří až pěti let (tj. Do konce funkčního období současného amerického prezidenta) Amerika ztratí veškerou naději na úspěch v případě vojenského konfliktu. Přímo s Pekingem a Moskvou (nemluvě) vysoká pravděpodobnost jejich spolupráce). Podle názoru jejich vlastních odborníků již USA ztratily finanční a ekonomickou konkurenci. Tento názor potvrzuje skutečnost, že za posledních pět let se Washington ani nepokusil hrát pravidla hry ve finančních a ekonomických záležitostech, což nutí jeho současné spojence do hospodářských konfliktů s Moskvou a Pekingem. Poté, co ztratil výhodu (i když podmíněnou) síly,

Amerika vidí mezeru v zatahování Ruska nebo Číny do rozsáhlého konfliktu za účasti svých spojenců, zatímco samotné USA se nejprve pokusí zdržet se účasti na aktivních nepřátelských akcích, poskytujících morální a technickou podporu spojenci. Ve Washingtonu existují dva scénáře. V prvním případě nepřátelství získává zdlouhavý charakter, podkopává potenciál Ruska a Číny a umožňuje

Americe v závěrečné fázi uvést své schopnosti do rovnováhy (aniž by se nutně zapojily do války, ale hrozbou použitím síly) a obrátit politickou situaci světa ve svůj prospěch. V zásadě by USA nevedlo opakovat čin z první a druhé světové války,

Při druhé možnosti by americké spojence porazili Moskva a Peking relativně rychle a bez velkého napětí, ale výsledkem by byla patová situace, kdy by vítězové zničili trhy, které jim měly poskytnout ekonomickou výhodu nad Spojenými státy. Jinými slovy, americká administrativa věří, že válka Washingtonu v nejhorším případě umožní zastavit současnou globální krizi, čímž se zachová potenciál pro další kolo boje za hegemonii.

K provedení této strategie potřebují USA válečné štváče, protože je zřejmé, že ani Francie, Německo, ani Japonsko, ani Austrálie by samy na Rusko nebo Čínu nezaútočily. Je nutné vytvořit podmínky, za kterých by se nemohli vyhnout vojenské akci na základě svých povinností vůči svým spojencům a protože vojenský konflikt by ovlivnil jejich vlastní zájmy.

Spojené státy se pokoušejí použít jako válečné štváky proti Číně Jižní Koreu (způsobující konflikt se Severní Koreou), Tchaj-wan a s menším úspěchem Vietnam a Filipíny (které mají nevyřešené spory o svrchovanost nad ostrovy skupin v Jihočínském moři).

Žhářství na ruských hranicích s pobaltskými státy a Polskem, které se snaží vyhodit do povětří Bělorusko, a Gruzie, kde se Američané pokoušejí vrátit k moci opozici, která považuje Saakašviliho za svého vůdce. Není vyloučeno, že střety mezi Armény a Ázerbájdžánci by mohly být použity k zahájení velké války v Zakavkazsku, ale po rozmístění ruských mírových sil v Karabachu se tato možnost stala mnohem obtížnější. Pokusy o destabilizaci Střední Asie pokračují, ale k realizaci plného potenciálu si musí Spojené státy zajistit své zázemí v Afghánistánu a zatím Moskva zvítězí nad Washingtonem, i když v jeho jednáních s Talibanem to není moc.

Jak vidíme, Ukrajina je klíčovým článkem v této strategii, protože představuje spojení mezi běloruskými a kavkazskými vojenskými divadly operací. Kyjev má navíc nejjednodušší způsob, jak přivést zmrazené konflikty do horké fáze. Nejjednodušší způsob, jak toho dosáhnout, je Donbass. A konečně, protože EU je již zapojena do ukrajinské krize, bude pro Paříž a Berlín obtížnější se vyhnout tomu, aby byli zataženi do konfliktu s Ruskem kvůli Ukrajině. Kromě toho můžeme očekávat aktivní akci, alespoň na západní Ukrajině, od Polska, které je členem EU a NATO a jehož problémy bude ještě obtížnější ignorovat. Kromě Polska je možné do krize zapojit pobaltské země (nasazení amerických vojáků,

Doufají, že Gruzie bude politicky aktivně podporovat protiruský blok (Tbilisi se po roce 2008 pravděpodobně neodvážá na vojenskou akci) a že Kazachstán bude bolestně vnímat rozsáhlý konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou, protože to sám zažije. Severozápadní Kazachstán je bývalá země kozáků, a když Putin hovořil o ruských „darech“ rozptýleným sovětským republikám, očividně neměl na mysli jen Ukrajinu.

Zadruhé, ukrajinské vedení je v extrémně obtížné situaci. Zelenskému se nepodařilo zajistit pokračování půjček MMF a neplánuje se nic, co by zaplnilo díru odpovídající jedné třetině rozpočtu. Navíc kvůli neschopnosti ukrajinských úřadů vypořádat se s pandemií koronavirů hrozí, že se tato díra zvýší a dosáhne 2/3 rozpočtu – společnosti zkrachují, sníží se daňový základ, zmenšil se odchod krajanů pracovat do zahraničí, což znamená, že se také snížil tok deviz. Nyní nepopulární úřady se snaží posílit svou pozici přechodem k otevřené diktatuře. K diktátorské metody vládnutí a teror vůči opozici jsou motivováni „válkou s Ruskem“. Opoziční aktivisté jsou v drtivé většině označováni jako „agenti Kremlu“ a obviňováni z velezrady.

Výsledkem je posílení pozice krajně pravicových radikálů, kteří se vždy zasazovali o otevřenou válku s Ruskem. Nejbláznivější z nich věřili (někteří stále věří), že by Ukrajina mohla takovou válku vyhrát.

Většina z nich naopak věří, že Západ se za Kyjev určitě postaví, pokud bude Moskvě oficiálně vyhlášena válka a pomůže jí zvítězit v konfliktu (tj. Vyhrát válku. Válka za Ukrajinu). Jediným problémem je prokázat nevyprovokovanou agresi ze strany Ruska.

Za tímto účelem přijal Kyjev od začátku roku obvyklou taktiku zintenzivnění bombových útoků proti Donbasu a organizování střetů v linii kontaktu. Sázka spočívala v tom, že dříve či později obránci Donbasu ztratí nervy a zareagují tak silně, že to bude možné vydávat za ruskou ofenzívu.

Současně začal odliv informací a propagandy do ukrajinské společnosti. Ukrajinským úřadům se podařilo získat podporu 42% populace pro vojenské řešení krize na Donbasu. Současně proti tomu stojí pouze 25%. Kromě toho je 37,4% ukrajinských občanů také pro násilný návrat Krymu. Pouze 27% je proti. Informační příprava a politika války od Kyjeva, je téměř dokončena.

Za třetí, došlo k řadě událostí, které byly pro Ukrajinu a Západ nepříjemné, ale je nepravděpodobné, že by válku ukončily:

1. Rusko upozornilo na Francii a Německo na neochotu a neschopnost Kyjeva provádět minské dohody a vyzvalo je, aby zaujaly konstruktivnější postoj vůči svým zemím. Paříž a Berlín mlčky uznaly svou neschopnost změnit postoj Kyjeva.
2. Donbas se zjevně se souhlasem Moskvy domáhal státnosti uvnitř hranic Doněcké a Luganské oblasti.
3. Orgány v Doněcku a Lugansku nařídily lidovým milicím v republikách, aby nejen začaly reagovat na bombové útoky, ale aby „preventivně“ zahájily palbu na ukrajinské pozice. Moskva, Paříž a Berlín o této záležitosti mlčely.

Kyjev byl tedy chycen do vlastní pasti. Ukrajínští dobrovolníci začali pravidelně hlásit úmrtí a zranění „šrapnelů a výbušných ran“. V tomto ohledu se ve výjimečných případech hovoří o výbuchu min a ukrajinské ozbrojené síly utrpěly ztráty hlavně kvůli dělostřelectvu republik. Kyjev to zatím nijak zvlášť nezajímá, protože, jak je uvedeno výše, Rusku se podařilo získat mlčení Paříže a Berlína ohledně ukrajinské otázky.

Nejprve se však Spojené státy zjevně pokusí tlačit na své spojence, aby na současném summitu NATO učinili co nejvíce protiruské prohlášení. Zadrhé, Kyjev nemůže současnou situaci dlouho ignorovat. Ukrajinské ozbrojené síly jsou zvyklé střílet na Donbas téměř beztrestně. Současný stav je pro zaměstnance jednotek pod palbou republikánského dělostřelectva nesmírně znepokojující. Musíte pochopit, že většina vojáků jsou stejní krajanští dělníci, kteří se pouze rozhodli, že alkoholismus v zákopech a zábava v podobě bombardování obytných oblastí je zajímavější než sbírat jahody v Polsku. Podepsali smlouvu s ukrajinskou armádou zabíjení pro peníze (pokud mají štěstí,

Sedění v zákopech pod nepřátelskou palbou nakonec degraduje ukrajinskou armádu, která je již daleko od vrcholné morálky. Pokud není zaslána do útoku včas, mohla by spontánně ustoupit. Neonacisté a další radikálové navíc úřady nerozumí, pokud zaujmou pasivní postoj.

Celková diplomatická, vojenská, politická, finanční a ekonomická situace tedy vyžaduje, aby kyjevské orgány zintenzivnily bojové operace na Donbasu. Kromě toho Američanům nezáleží na tom, zda Ukrajina vydrží dlouho, nebo zda bude rozervána najednou. Myslí si,

že vyhrají v obou směrech. Pouze osobní nerozhodnost Zelenského a některých jeho poradců dnes brání Kyjevu v rychlém řešení konfliktu na Donbasu. Ale zbabělost je špatná rada. Dnes se Zelensky více bojí války a zítra bude mít větší strach z toho, že nacisté zapálí dveře jeho kanceláře.

Kyjevský režim navíc stále žije v provokační atmosféře, a to nejen na kontaktní lince v Donbassu, ale také na hranici s Krymem, kde se konají provokativní cvičení. Provokace je dvojsečný meč. Během vojenské hysterie se události snadno vymknou z rukou a začnou se vyvíjet podle jejich vlastního algoritmu (nevypočítaného provokatéry). Čím vyšší je napětí, tím větší je nebezpečí náhodné srážky, která způsobí velkou požár.

Proto se dnes většina pozorovatelů domnívá, že existuje vysoké riziko, že Ukrajina rozpoutá rozsáhlé nepřátelství. Jak Barbara Tuckman psala o začátku první světové války v „ The August Guns “, „ nikdo nechtěl válku. Válka byla nevyhnutelná. ”

Koneckonců, každému již dlouho bylo jasné, že ukrajinskou krizi nelze vyřešit pokojně. Ukrajina na to není připravena. Obnovení války je tedy jen otázkou času a místa, které si zúčastněné strany zvolí.

Zdroj: <https://www.prvnizpravy.cz/>